

Sygn. akt VII Kz 582/16

POSTANOWIENIE

Dnia 8 grudnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Częstochowie VII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Iwona Kowalczyk

Protokolant: st. sekr. sądowy Renata Koziół

w sprawie o nadanie klauzuli

na skutek zażalenia wniesionego w dniu 16 listopada 2016 roku przez pełnomocnika (...) Sp. z o.o.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Zawierciu z dnia 2 listopada 2016 roku

wydane w sprawie sygn. akt IIKp 648/14

w przedmiocie odmowy nadania klauzuli wykonalności

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w.

p o s t a n a w i a:

utrzymać zaskarżone postanowienie w mocy.

UZASADNIENIE

W dniu 3 .10.2014r. Prokurator Prokuratury Rejonowej w Zawierciu w sprawie o sygn.. 2 Ds. 1113/11 nakazał zwrócić dowód rzeczowy wskazany ww postanowieniu z dnia 28.11.2011r. w postaci samochodu osobowego matki B. nr nadwozia (...) wskazany w wykazie dowodów rzeczowych pod poz.1, osobie uprawnionej (...) Sp. Z o.o. z/ s w S. (Bułgaria) , jednocześnie zlecającej wykonanie postanowienia Komendzie Powiatowej Policji w B.. Powyższe postanowienie uprawomocniło się w dniu 10 lipca 2015 roku.

(...) Sp. Z o.o. z/s w S. złożył do Sądu Rejonowego w Zawierciu wnioski o nadanie klauzuli wykonalności wskazanemu powyżej postanowieniu . W dniu 2 listopada 2016 roku Sąd Rejonowy w Zawierciu nie uwzględnił wniosku o nadanie klauzuli z uwagi na fakt, że treść wskazanego postanowienia nie nadaje się do wykonania w postępowaniu egzekucyjnym.

Na powyższe postanowienie zażalenie złożył pełnomocnik (...) Sp. Z o.o. z/s w S.. Zaskarżonemu postanowieniu zarzucił naruszenie art. 107 ust. 1 i 2 k.p.k., art.2 k.k.w., art.228 k.p.k., 230 k.p.k., poprzez błędne uznanie przez Sąd, iż postanowienie w przedmiocie dowodów rzeczowych Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Zawierciu, z dnia 03 października 2014r., wydane w sprawie o sygn.. akt 2 Ds. 1113/11 nie spełnia wymogów do nadania mu klauzuli wykonalności.

W konkluzji zażalenia skarżący wniósł o nadanie klauzuli wykonalności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie skarżącego jest niezasadne.

Na wstępie należy zauważyć, że ustalenia Sądu I instancji podobnie jak

i dokonane rozważania prawne są prawidłowe i zasługują na pełną aprobatę. Sąd I instancji wbrew twierdzeniom skarżącego wprost w treści uzasadnienia zaskarżonego postanowienia wskazał, że co do zasady postanowienie wydane w trybie art. 230 kpk dotyczące zwrotu uprawnionemu dowodu rzeczowego jest nakazem dla osoby przechowującej dowód do jej wydania, a po jego uprawomocnieniu stanowi tytuł egzekucyjny dla uprawnionego bezpośrednio przeciwko osobie przechowującej dowód rzeczowy. Tak więc nie było to kwestionowane w toku toczącego się postępowania incydentalnego związanego z ze złożonym wnioskiem o nadanie klauzuli. Sąd Rejonowy w Zawierciu szczegółowo wskazał, w treści uzasadnienia dlaczego pomimo to wskazane orzeczenie nie spełnia wymogów pozwalających na nadanie klauzuli, podobnie jak i wskazał, że również sam wniosek o nadanie nie klauzuli nie spełnia wymogów formalnych.

Należy podkreślić, że przed nadaniem klauzuli sąd zawsze bada, czy wnioskowane orzeczenie jest tytułem egzekucyjnym w rozumieniu art. 777k.p.c. oraz czy nadaje się do wykonania w drodze egzekucji. Należy pamiętać, że o tym czy określony dokument jest tytułem egzekucyjnym, decydują nie tylko kryteria wymienione w art.777 k.p.c., lecz także kryteria materialne dotyczące treści określonego aktu prawnego. Tymi ostatnimi są precyzyjne określenie wierzyciela i dłużnika, dokładne określenie świadczenia, a więc zachowanie się dłużnika podlegające wyegzekwowaniu oraz zrozumiała treść tytułu egzekucyjnego umożliwiająca jego wykonanie. Trafnie zatem wskazał Sąd Rejonowy, że postanowienie z dnia 3 października 2014 r. wydane w sprawie (...) nie jest tytułem, który nadawał by się do egzekucji z uwagi na brak niezbędnych elementów w jego treści, bo nie zawiera wyraźnego oznaczenie stron, tj. wierzyciela i dłużnika, dokładnego określenie świadczenia, czyli zachowania się dłużnika. Z treści postanowienia z dnia 3 października 2014r. wynika jedynie, iż Prokurator postanowił dowód rzeczowy w postaci samochodu osobowego marki B. nr nadwozia (...) zwrócić osobie uprawnionej (...) sp. z o.o. . W orzeczeniu tym nie wskazano przy tym danych personalnych osoby -dłużnika, u której przedmiotowy dowód rzeczowy został pozostawiony na przechowanie/ na marginesie nie wskazuje go również we wniosku pełnomocnik/, a ponadto wskazano sposób wykonania powyższego orzeczenia- zlecając podjęcie stosownych czynności przez funkcjonariuszy policji z KPP B..

W tym stanie rzeczy zażalenie i wskazany w nim zarzut okazał się nie zasadny

i na mocy art. 437 §1 kpk orzeczono jak na wstępie.